



RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena LIPOWICZ

RPO- 563130 -I/07/MO

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, dnia *13.12.2011*

Prezes

Trybunału Konstytucyjnego

Andrzej Rzepliński

al. Jana Christiana Szucha 12a

00-918 Warszawa

Szanowny Panie Prezisie,

Do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęła skarga Pana Tomasza W. w której zarzuca on niewłaściwe stosowanie przez Trybunał Konstytucyjny przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 225, poz. 1635 ze zm., dalej jako: ustawa o opłacie skarbowej). Z pisma Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego przesłanego przez Skarżącego, a skierowanego do jednego z pełnomocników wynika, że Trybunał stosując art. 11 ust. 2 i 3 ustawy o opłacie skarbowej, wysłała do organów podatkowych „stosowne zawiadomienia o przypadkach nieprawidłowości w zakresie wnoszenia opłaty skarbowej od składanych w Trybunale pełnomocnictw” (kopia pisma w załączeniu).

Według powołanego w piśmie przepisu art. 11 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej, sądy przekazują organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej zbiorczą informację o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od złożonych w sądzie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii. Zakres i treść przekazywanych informacji określono w art. 11 ust. 3 ustawy o opłacie skarbowej.

Jednakże jak wskazuje analiza art. 11 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej, przepis nakazuje przekazywanie informacji jedynie sądom, ale już nie Trybunałowi. Sam zresztą Wiceprezes TK zauważa w powołanym piśmie, że Trybunał nie jest stricte sądem. Jednakże, jak stwierdza Wiceprezes, „określenie użyte w art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o opłacie

skarbowej ma charakter przedmiotowy i dotyczy wnoszenia opłaty skarbowej od składania pełnomocnictw w „postępowaniu sądowym” w znaczeniu ogólnym i funkcjonalnym (...). Ponieważ jednak charakter toczącego się przed nim postępowania odpowiada charakterowi postępowania toczącego się przed sądem, zatem stanowi to o możliwości stosowania przez Trybunał przepisów ustawy o opłacie skarbowej.

Zgodnie z art. 20 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym, (Dz.U. Nr 102, poz. 643 ze zm., dalej jako ustawa o TK) w sprawach nie uregulowanych w ustawie do postępowania przed Trybunałem stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. Powyższa regulacja sprawia, że odwołanie o którym mowa, nie przewiduje jednak odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o opłacie skarbowej. Wskazać również należy na fakt, że Trybunał nie jest sądem w rozumieniu, o jakim mowa w ustawie o opłacie skarbowej i Konstytucji RP. „Specyfika podstawowej funkcji Trybunału, polegającej na abstrakcyjnej, hierarchicznej kontroli norma, odróżnia go jednak od podstawowego zadania sądów, rozstrzygających spory prawne i sprawujących wymiar sprawiedliwości. (M. Zubik, *Trybunały po dziesięciu latach obowiązywania Konstytucji III RP*, Przegląd Sejmowy 2007 nr 4, s. 151). Ten sam Autor przywołuje stanowisko J. Trzczińskiego kwestionujące status Trybunału jako organu władzy sądowniczej (M. Zubik, *Trybunały...*, op. cit, s. 151, przypis nr 2).

Powyższe skłania do wniosku, że art. 11 ust. 2 i 3 nie mogą być podstawą kierowanych przez Trybunał do właściwych organów zawiadomień.

Sygnalizując Panu Prezesowi otrzymanie skargi wskazującej na występowanie opisanego powyżej problemu, zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie wzięcia pod uwagę niniejszego zagadnienia w toku przygotowywanej przez Trybunał Konstytucyjny propozycji nowelizacji przepisów ustawowych regulujących funkcjonowanie Trybunału bądź uwzględnienie stanowiska Rzecznika w zakresie stosowania wskazanych przepisów.

